

INSTITUTO DE CULTURA Y BIBLIOTECA POPULAR DE LA MUJER

BAJA DE SAN PEDRO, 7 Y 9 :: TELÉFONOS 1278 Y 767 S. P.

Talleres Gráficos Arnau.—Verdagner y Callis, 3 y 5

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

EL Instituto de Cultura y Biblioteca Popular de la Mujer, procederá a la apertura del curso escolar 1927-28, el día 2 del actual, con la celebración de los siguientes actos:

A las 9 ¹/₂: Misa cantada.

A las 11: Sesión inaugural. El discurso, a cargo del Maestro Don Vicente M.ª de Gibert, tratará de «La Divina Comedia leída por un músico».

Tiene el gusto de invitarle y espera verse honrado con su asistencia.

EL CONSEJO DIRECTIVO

Barcelona, Octubre de 1927.

Sr. D. *Vicente M.ª de Gibert*

ESTRADO

Preséntese esta tarjeta a la entrada.

A l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona

OBERTURA DE CURS

Diumenge va celebrar-se amb tota solemnitat l'acte d'obriments oficial del curs 1927-1928 a l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, fundat i dirigit per la senyora Francisca Bonnemaison, vídua de Verdaguer i Callís.

El gran institut docent presentava una animació nodridíssima, ja des de les nou del matí, puix que a dos quarts de deu havia de celebrar-se una missa cantada, la qual se celebrà amb solemnitat i amb concurrència molt nombrosa.

A les onze, a la sala d'actes, va celebrar-se la sessió inaugural.

La sala d'actes, tan espaiosa com és, era pleníssima, puix no s'hi cabia més, presentava un cop de vista superb. En dies així, s'acaba un hom de fer-se càrrec de la importància de la nostra institució i del gran arrelament i estimació de què gaudeix.

La concurrència d'alumnes i sòcies omplia el pati, les llotges i tot el pis, fins els corredors.

A l'hora anunciada, es presentà a la presidència la Junta Directiva de l'Institut, i selectes representacions de cabdals entitats barcelonines.

Donat l'acte per començat, el mestre Gibert (Vicens M.) llegí un magnífic treball, desenrotllant el tema: «La Divina Comèdia llegida per un músic». El tema és suggestiu i es presta a profundes consideracions, sobretot quan qui les fa és un músic de la categoria del mestre Gibert.

Aquest desgranà un seguit de pensaments i comentaris, posant de relleu les «harmonies» del magne poema dantesc i explicant una sèrie d'interpretacions d'observació personal, que han de constituir una notable aportació a la literatura sobre Dant.

El mestre Gibert fou merescudament aplaudit.

Així es donà per inaugurat el curs 1927-1928 de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, amb el delit sempre renovellat i amb l'optimisme infrangible dels grans idealismes socials i culturals que són la norma de tots els elements, directius i professorat, que impulsen la vida d'aquesta institució, i de la seva ànima, que és la senyora Bonnemaison, vídua de Verdaguer i Callís.

F. BONNEMAISON
VDA. VERDAGUER

28 - Xth 1924

Via Layetana, 28
BARCELONA

Non m'he pas dit que
Molt estimat amic i mestre: Per ma
part he demanat al Bon Teuget mes-
cis abundoses per tota la cascada de
Can Amat i expuro pluma de gratitud
i d'il·lusió el dia de demà passat
en que aquest gentil matrimoni hono-
rarem una vegada més nostre Teuget
amb les vostres fineses

Amb molt de gust vaig donar curs a' la
lletra que'm va enviar per la Vota Darné
i hem consolidat amb la veuia del Sr
Patsot especialment i també de Sr
Cambio a la família Mathieu i al mestre
Sabat; als mestres Millet i Cujol ja estava
set possiblement vingan els Fils d'Ha-
dal les Lles Balachá Carreres Sanclisi-
menge el matrimoni d'Xoust-Vaquette
i aquesta es tota la concorrencia i auctori-
contant hi ha mes vera amiga de V. que es una
ocurridora siu auq!!! de la Verdader

Il·lustració Catalana

Casanova, 36

Dr. D. Vicenç M. de Sitges

Franciach.

Barcelona 24 Set/17

Amich excel·lent: hi m'ignoro que m'he
posat en un fort compromís y que me n'he sortit
com he pogut, u a dir més melancòlic.

Aquesta oració es, per mi, un dels moments de la
divina comedia més difícils de traduir; per arran-
ti, l'adorador hauria d'amar fortat de fecció.
Al juny de la Natura, no s'entén el sentir íntim; per
donar el sentit, hauria de ferse una gloria. Di,
a pesar de les notes, hi ha versos que no sé lo
que volen dir! Això dir ser un pla exclusiu
de la meua joquesa. Aní hi fasim?

Difícilment de rimar, no m'entregui més. De
vegades, no he tingut més recurs que complementar
un concepte, no falsificant (per exemple aquell
upit del tercer vers.)

Vaja, ja i ho miraria, y faria lo que millor
hi sembli d'aquests versos. Al nostre punt,

he buntat les traduccions d'en Llorenç y de N. Es-
pona⁽¹⁾ No vauig volenters voure imprimir per un
menor llogar de menys. Naturalment, hi ha
veres, com el primer, que tot hom de ha de tra-
entir igual; ah altres cada hi hi fa lo que val.
En Llorenç no tradueix tota la oració; però,
així, tot, jo l'aprofitaria: allò es lo que V.
desija: un poeta traduït per un poeta.

Un poble, gran de dirigit. Aquí ho té,
y faia lo que valga.

Alta recorts a la Dna. y a la germana
gracies a les tres gracies, per V. una abra-
çada del seu amic, devot

Mathieu

(1) Ultimament, En Balcells

Il·lustració Catalana

Casanova, 36

Barcelona 28 desembre 1927

Dr. D. Vicens M. de Jover

Don amic: el dia de la Maria vaig
enviar-li a Frankfurt l'intenció de traducció
de nou per no saber-ne més.

Ara veig la seva carta de Barcelona.
no m'agrada, y, per lo que pogués ser, li repre-
sento la copia y la missa a la direcció que'm
dóna. Ara la veig pèssim qu'as acabar
de ferla. Alabar n'ha Don!

Ja veig lo que vulga y mani a tota veu
amic, don
Miquel

Il·lustració Catalana

Casanova, 36

Barcelona

Vilatorrada 22 Agost 1917

Dr. D. Vicent m. Gibernau

francesisch.

Amich molt estimat: La seva carta del 17
m'ha donat una alegria com no s'pot pensar, y una
tranquil·litat d'esperit com de qui s'ven lliberat d'un
doble torment. Gràcies. En pensarem, si deu
vol, a la nostra vida.

Respecte al sin dicurs d'inauguració, no
sé qui dirhi per vostè. Compreneu la violència que
hi ha de fer, però, més com més, no hi ha més remey
que passarhi. C'è ja ja! El sense es intere-
sant per un minich y per un joia, y tractat per
V. qui en la una cosa y l'altra, ha de sortir bé.

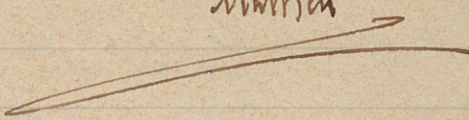
Lo que'm ven del Caradís m'afatagarie molt,
però jo no vuy traduhir sino la última sermón per
omplir un lloc en el n.º de batallons, y encara no sé
si poden anar. ¿Vol dir que m'el si traduhit, tot i
parar, en Ruyra? De memoria, no ho puch per
assegurar, però en l'altra pel cap. I en bona?

Désiré que l'usage de blancher & frémier
s'ajoute fort judicieux, que les jeunes disputer de
la nouveauté, l'usage et l'usage, l'usage.

Le qui me verra qui le monde est une in-
digne ! & vaig savoir l'autre die que les autres re-
laxent !

Mais reviens à l'usage de la grande nouveauté, de
mon. j'aimerais à la connaissance, une grande réverence
à la Marie, & par l. une abstinence de son
âme, & d'âme

Mathieu

Il·lustració Catalana

Casanova, 36

Dr. D. Vicent M. Gibert

J. Ramonach.

Barcelona Vilatorrada 10 d'agost 1927

Estimats amichs: primerament, que hi ha-
ja una bel·la cançó d'intenció i que a més hi ha l'en-
ganyada en aquesta nova versió.

Després de mi mateix, m'he fet enviar de
Barcelona el n.º de Vilatorrada de la versió traduïda
de la Divina Comèdia; els he confrontats amb l'original;
i m'ha semblat moltament que no estan gens bé. En plech
apartat hi envio el n.º perquè V. ho pugui comparar.
M'ha semblat que seria millor buscar per altra banda.
En Ruyra, potser?

Molt recomanable a tots, als joves de la dreta, jo-
som a la magnitud, i al voler de V. un amic afec-

2 envia

J. Ramonach

Que jo aquest, que del llach de glay y d'och
incendint fins aquí, venre he jogat
la vida espiritual de cada llach,
te prego, per merè, que tal virtut
li otorguis, que tot ulls puga a la fi
parà' en ull fins a l'eterna salut.

I jo que may he demanat per mi
més del que he faig per ell, tot mon anhel
t'adreço (y penso no't serà mesquí)
perque al teu prech li facis dar tot val
de la mortalitat, y oh magna sort!
que jo en puga l'interingir al cel.
Encara't prego al mon d'ací mis jors,
en qui pots lo que vols; servati sans
de jors de tanta vista, li bolls del cor.
Guardat, Regina, dels instints humans.

Oh Verge Mare, filla del Sen fill,
alta y humil com altra no n'hi ha,
des consell eternal sorina y espill,
aquella ets tu que 'l natural honra
sans ennoblir, que son creador
de jure son orat no deridrà.
El ventre sen i'hi vençengut d'amor,
y en gran eterna, per son dolç caliu,
i'ha fet y abadellat aquesta flor.
Aqui, sa faç, ens es clarissim vin
de caritat; y així, entre 'l mortals,
es d'esperança dolç perenne y vin.
Oh, ma Dona, sen gran ch y tant val,
que qui cerca un ajut y a tu no ve,
sens abes son desig fa votà' en fals;
que sa benignitat no sols volà
a qui demana, ans molt sovint de grat
liberalment al demanant plene.
En tu misericordia, en tu pietat,
en tu magnificencia, en tu, bell joch,
venimus tot lo que al món hi ha de bon dat.

Oh Verge Mare, filla del teu fill,
alta y humil com alta no n'hi ha,
del consell eternal ferme y agill,
aquella es tu que 'l natural humil
sant en noblits, que son creador
de ferir nos vras no desdenya.

Al ventre teu s'hi reencengue l'amor,
y en gran eterna, per nos dolç calin,
s'ha fer y acabellada aquesta flor.

Aquí, sa faç, ens es clarissim vin
de caritat; y abaix, entre 'ls mortals,
es d'esperança dels perenne y vin.

Oh nostra Dona, son gran es y tant val,
que qui cerca un ajut y a tu no ve,
sens'ales un desig fa vola' en fals;
que la benignitat no solh sorti
a qui demana, ans molt sovint de grat
liberalment al demanar provei.

En ta misericòrdia, en ta pietat,
en ta magnificència, en ta, bell joth,
resumes tot lo que al món hi ha de bondat.

Per lo aquest, que del lloch de glay y 'l joth
ascendint fins aquí vens la pregat
la vida espiritual de cada lloch,
te prego, per merès, que tal virtut
hi otorguis, que no ells punga a la fe
porà en alt fins a l'última salut.

y jo, que may he demanat per mi
més del que he fang per ell, tot mon anhel
s'adreça (y penso no 't errà maiquí)
perque al teu prechs hi facis dar tot vel
jill de la carn mortal, y oh magna iorr!
que gozar punga 'l pter suprem del cel.
Encara 't prego al mon desig més fort,
en que joth lo que vols, s'eruali sans
degrés de tanta vista 'ls bolls del cor.

Guàrdat, Regina, dels instints humans.

LLEGAT
VICENÇ Ma. DE GIBERT

La Divina
Comèdia
llegida per
un músic

I
33

